

Рлоср II 354.1

П р в и С р п с к и

Б У К В А Р.

Написао

Вук Стеф. Караџић,

Философије доктор, и учени друштва: Санктпетербургскога вољнога љубитеља Руске Словесности, Краковскога, Тирингско - Саксонскога за испраживање отач. старине, и Краљевско - Гетингскога член кореспондент.

У Б е ч у,

у штампарији Јерменскога намастира.

1 8 2 7.

ОГЛЕД СРПСКОГА БУКВАРА.

ПРЕДГОВОР.

Што су гођ људи на овоме свијету измислили, ништа се не може испоредити о писм о м. Пријатељу или званцу своме, који је на далеко преко бијелог свијета, послаши мисли своје на комаду аршије; чипаши, што су други писали прије двије иљаде година, и написаши, да могу други послје неколико иљада година чипаши; што је наука, која ум људски гопово превазилази, и могло би се рећи, да је онај, који је први њу измислио, био више Бог, него човек. Писмо је отворило пут уму људском, да се приближи к Богу по могућству своме. Оно је измишљено, од прилике, прије чепири иљаде година; и послје свога тешкога и чуднога поспања тако је ласно поспало, да данас на свијету нема никаква занаша лакшега од њега; и тако се по свијету размложило, да данас у Европи има народа, у којима нема човека, да не зна чипаши и писаши. Срби су овај дар Божиј примили тек са законом римљанским, прије иљаду година; и прем да се у нашим народним пјесмама врло често књиге пишу и уче, опет су у народу нашем још врло ријетки људи, који знаду чипаши и писаши! Што Срби још слабо почињу књигу учипи, и што је још сва Српска књига у чипању часловца и псалтира, шоме је вриво много којешта; али што ма-

ти учи по двије и по три године чипапи, па опет не може да научи, него остане сврзислово, томе су само криви буквари и учитељи. Сваки прави и паметни родољубац мора желиши, да се и у нас буквари начине и школе уреде према данашњем вијеку; а онаке родољупце, који, „имајући ревност, но не по разуму“, вичу, да се пишпа не поправља, него све да оспаје по старом обичају, онаке, велим, ваља сажаљавати, и молиши се Богу, да би ји опаметио и на прави пут извео. То је највећа разлика између човека паметна, и између простака, што паметан човек једнако жели и труди се, да што боље научи или измисли, и да он буде паметнији од својије спари, а његова ђеца од њега; простак пак све је рад, да остане, као што су му и спари били, а његова ђеца, као и он што је. Какав би јадан и жалостан род љуцки и овај свијет био, да су сви људи оспажали онаки, као што су и њиови спари били! Бог је само безумним живопињама усудио, да оспажу до вијека, као што су им и спари били; а човека је одредио, да се једнако учи, и све нарашпај од нарашпаја паметнији да постаје. Што се гођ људи по овој наредби Божјој већма труде и напредују, то све срећнији и славнији постају; а што се гођ већма лијене и задржавају, то налчнији на звјериње оспажу. Тако су пред нама измакли Енглези и Французи, и многи други народи Европејски; тако су иза нас заоспали многи дивљаци по Африци и по Америци, који и данас живе голи по шумама и једу љуцко месо.

Да не узимамо за углед народе други закона и племена, но ево Руса, који су с нама једнога закона и племена. Они су прије сто година, кад су њиов језик и писмо одвојили од црквенога језика и писма, познали, да су имена наши слова пешка и прешешка за учење чипапи; зато су они још онда по њиовим школама мјесто аз, буки, вједи, глагољ, добро, јест, живјеше, земља, иже, како, људи, мислете, наш, он, покој, рци, слово, швердо, ферш, хјер,

черв, почели, учипи: а, бе, ве, ге, де, же, зе, і, ка, ел, ем, ен, о, пе, ер, ес, ше, еф, хе, че. Испина да је овако сто пупа лакше научипи чипапи; али ни ово још нијесу права имена полугласни слова, јер, н. п. ђ не може се чипапи бе, док се не мешине предања е, него је његов прави глас бѣ. Тако учитељ, који је рад кога најлакше да научи чипапи, ваља да му не казује никака имена слова, него само њиове гласове, које имају у чипању; па онда нема срицања, него, како се познаду слова, одма се може чипапи. Тако може човек врло ласно за десет дана научипи чипапи! Ја сам то огледао још прије неколико година у Бесарабији и у Србији, и сад овђе у Бечу. Кад сам овако почињао учипи, подсмјевали су ми се многи, који су по старом обичају научили чипапи; но колика је моја радост била, кад сам прошавше године у Али (ђађе), у ондашњој славној и на далеко чувеној сиропињској кући, виђео, да иљаде ђеце шако уче чипапи!

Желећи од свега срца, да би се учење писма у народу нашем облакшало, написао сам овај буквар, у коме су слова намјештена по реду, како је кога глас најлакше изговорити.

а е и о у
р с ш з ж ц ч џ
п ђ д ђ л љ к г
в ф б п м н њ ј

1.

ае ао; ос ош од он оп ој ис из иш им
уд уз уш уб ум ај еј.

2.

са се си со су ва ви во да де до би

**

ша те ши шо шу га го ђа ђе ђа ђе ђу
за ли ко на не ни но ну ње њи њу па
пи по ма ме ми му ја је ји.

3.

ба-ба, бе-ба, бо-ба, бу-ба, ба-ра, во-
да, го-ра, ду-ша, зи-ма, же-на, ја-је, јо-
ва, ју-не, је-ло, ку-ћа, ли-це, ло-за, лу-
ка, љу-ди, љо-ке, ма-ма, ма-ши, му-ња,
на-ма, но-га, њи-ва, па-ра, пе-ро, са-
мо, се-бе, со-ба, ра-на, ро-са, ру-ка, ша-
ко, ше-ле, ца-ру, ча-ша, че-ло, чи-ни,
чу-до, ша-ра, ши-ра, ше-ва, шу-ма, ри-ца.

4.

а-ко, а-мо, е-во, е-но, е-шо, и-ва, и-за,
и-ди, и-ли, и-ма, и-ћи, о-ба, о-во, о-ди,
о-де, о-но, о-ко, у-ба, у-во, у-же, у-до,
у-ћи, у-ћи, у-ка.

5.

бан бар без бир боб бог бор бос буд вас
век вид вир вис воз вук гај гој год гуњ дан
дар дај дом дуд ђак жар жир жуш зар зид
зоб зуб јад јаз јак јеж још јој југ над кас
кос коњ кум куј лад лед лој луб лук луч
љоб љок љуш мак мед мир мој моћ муж наш
нај нов нож њин пањ поп пун рад ред род
рој рај сад сир сом суд шај шор шућ шуп
ћуд ћук цар цер час чеп чун шав шиб.

6.

ба-рем, ви-сок, го-лем, да-нан, ђа-чић,

жи-вац, за-јам, ја-дан, је-дан, ја-вор,
ју-гов, ко-сац, ла-буд, љу-бав, ме-нан,
мо-дар, му-чан, ни-зак, по-пов, ра-дин,
су-дац, шо-вар, ца-рев, це-ров, ча-сак,
чо-век, ша-рац, ша-рен, бум-бар, муч-њак,
куш-њак, воћ-на, већ-ма, мањ-ма.

7.

бо-со-ног, ве-се-љак, до-го-вор, жи-во-
шан, жи-во-ши-ња, ја-за-вац, је-ди-нац,
је-ди-ни-ца, ка-ло-пер, ла-бу-дић, ла-бу-
ди-ца, љу-ба-ван, муш-ка-рац, на-ши-нац,
ро-ди-шељ, са-мо-во-љац, во-де-ни-ца,
во-де-ни-чар, во-де-ни-чи-ште, по-бо-
жан, ца-ре-вац, дан-гу-ба, дан-гу-би-ши,
ко-мид-ба, ко-сид-ба, рав-ни-на.

8.

бра-на, вра-на, гра-на, гра-ђа, дра-го, зра-
ка, кра-ва, мрав, мрак, мра-ка, прав-да,
срам, шра-ва, шраг, бре-за, вре-ћа, гре-
да, гри-ва, грив-на, гроб, гром, гру-да,
дре-њи-на, зре-ло, кре-мен, мре-жа,
пре-ђа, сре-ћа, шре-ћи, бри-га, ври-је-
жа, дри-на, зри, кри, мри, при, шри, брод,
броћ, број, дроб, кро-пи-ши, про-ћи, шроп,
брус, врућ, друг, кру-на, шруд, прущ.

9.

бла-го, вла-га, вла-да, гла-ва, глад, гљи-
ва, дла-ка, зла-шо, клас, млад, млаз, млак,

плав, плач, сла-ва, са-бља, зе-мља, кљук,
кљун, кључ, кле-ши, бле-ка, гле-дај, кло-
ња, кло-бук, зло, плуг, слу-га, сло-га, глув,
пло-ча, гло-ба, бли-зу, клин, пли-ва, пљу-
ван-ка, бје-жи, вје-ра, дје-ца, зје-ни-ца,
мје-ра, пје-на, рје-чист, пе-рје, пе-рја-ни-
ца, сје-ме, сјај-но, тје-ме, о-ру-жје, по-
ду-шје, на-ру-чје, су-ди-ја, о-лу-ја, спа-
се-ни-је.

10.

сва, све, сви, свак, свој, свла-чи-ши, свра-
ка, скоп, скок, скра-си-ши, скроб, сма-
ми-ши, сми-сли-ши, смо-да, смуђ, смла-
чи-ши, смрад, смре-ка, сна-га, сне-би-
ва-ши-се, сни-ши, сноп, сње-жан, спа-ва-
ши, спе-ча-ли-ши, спи-ри-ши, спо-мен,
спу-чи-ши, сплав, спле-сти, спра-ва, спре-
га, спро-ћу, спа-ши, спе-ћи, спид, спог,
стуб, гост, моск, сваст, сласк, раск, ра-
доск, спра-на, спре-а, сприц, спрук,
спвар, спвор, зба-ци-ши, зби-ља, збор,
збу-ни-ши, збра-ши, зва-ши, зве-ка, зви-
жда-ши, зво-но, зга-зи-ши, зго-да, згло-
би-ши, згра-да, згру-ва-ши, са-зда-ши,
грозд, здрав, зро-би-ши, змај, зми-ја,
зна-ши, зној, жбан, жва-ле, жган-ци, жде-
ра-ши, дужд, ждра-ло-ви, ждри-је-ло,
жля-ца, жље, жми-ра-ши, жму-ри-ши, жње-
ши, ква-сац, квар, кве-ка, кво-чка, кмет,

кнез, књи-га, пвар, пвор, пвој, пка-ши, пла-
чи-ши, цвап, цви-јеп, чва-рак, чво-рак,
чкаљ, члан, чма-ва-ши, чпаг, шви-гар, шко-ла,
шко-ца, шкри-па, шљи-ва, штап, шше-не,
шшип, што, шшу-ка, пришп.

11.

бр-бла, брв-но, бр-гља, бр-до, брз, брк,
брсп, брч-ну-ши, вр, врг, вр-ба, врб-љак,
врв-ца, вр-да-ши, вр-зи, врн-ча-ни-ца,
вр-ста, вр-шид-ба, гр-до-ба, грк, грм,
гр-ло, грч, др-во, др-жи, др-ма-ши, др-
ну-ши-се, дрш-ка-ши, жр-вањ, зр-но,
зрњ-ка-ши, зрн-це, кр-бу-ља, крв, крсп,
крш, крш, мр-ва, мрв-ке, мрк, мрс, пр-
ви, пр-жи-ши, пр-зни-ца, пр-љи-ши, прсп,
трш, р-бап, р-вач, р-ђа, р-за-ши, р-ка-
пи, р-ња-ши-се, р-па, рш, рш-ни-ца, р-
чак, срб, ор-баљ, ер-бин, ср-бљин, ср-би-
а, срг, ср-дип, срп, ср-це, ср-ча, скр-ши-
пи, смрш, смр-ви-ши, свр-ши-ши, спрв,
спр-ви-на, спр-мен, спр-њи-ка, пр-бу,
пр-за-ши, прк, прм-ка, прн, пр-ска, пврд,
црв, цр-ква, црп-сти, чврсп, шкр-ге, шкр-
гуп.

12.

ко ради, бог не брани.
порадивши бог ће даши.

беспослица је мами свију гријова и прошње;
а радња је мами среће.
ко се брине за шуђе послове, сам своје за-
борави.

млоги човек није назадан богом, већ собом.
бог ником дужан не остаје.
бог не плаћа сваке субоше,
ради, као да ћеш сто година живиши; а мо-
ли се богу, као да ћеш сјутра умри-
јети.

боље је поклизнути ногом, него језиком,
у лажи су крашке ноге.
у лажи је пливко дно.
ко један пун слаже, други пун му се не вје-
рује, ако и истину каже.
и криво сједи, а право реци.
ако правда не поможе, кривда не ће помоћи.
ошето проклето.
ко зло чини, нек се добру не нада.
ко добро чини, не ће се кајати.
ко другоме јаму копа, сам ће у њу пасти.
завист сама себе једе.

признаш грије пола је опроштен.
лијепи ријеч гвоздена враћа отвора,
ко шебе каменом, ти њега љебом.
не враћај зло за зло, ни псовку за псовку;
цигани се псују.
ко у један пун много иште, с празном се
порбом кући враћи.
ко оће веће, изгуби и оно из вреће.

ко не зна на орау, не зна ни на шовару.
боље је поштење у сиромаштву, него богат-
ство без поштења.

здравље је највеће богатство.
рука руку пере, а образ обадвије.
што нијеси рад да ти други људи чине, не
чини ни ти ни коме; а што желиш да пе-
би други људи чине, чини и ти свакоме.

13.

Обичај је, да се на ђекојим мјестима
сваке ријечи, а ђекоје ријечи на сваком мје-
сту, почињу с великим словима; а ђекоја су
велика слова мало друкчија од мали, зашто се
и она ево овђе постављају, и то у старом
реду, као што у броју иду једно за другим:

А	Б	В	Г	Д	Ђ	Е	Ж	З	И	Ј	К
а	б	в	г	д	ђ	е	ж	з	и	ј	к
Л	Љ	М	Н	Њ	О	П	Р	С	Т	Ћ	У
л	љ	м	н	њ	о	п	р	с	т	ћ	у
Ф	Х	Ц	Ч	Џ	Ш						
ф	х	ц	ч	џ	ш						

14.

Славенска или Ђирилова слова, која су
у нашим црквеним књигама:

(слова)	(имена)	(значење)	(слова)	(имена)	(значење)
А а,	аз,	а.	Д д,	добро,	д.
Б б,	буки,	б.	Ђ ђ,	јест,	е, је.
В в,	вједи,	в.	Ж ж,	живјете,	ж.
Г г,	глагољ,	г.	З з,	зјело,	з.

(слова)	(имена)	(значење)	(слова)	(имена)	(значење)
З з,	земља,	з.	Ч ч,	черв,	ч.
И и,	иже,	и.	Ш ш,	ша,	ш.
І і,	и,	и.	Щ щ,	шта (шча), шшт, шч.	шч.
К к,	како,	к.	Ђ ђ,	јер,	
Л л,	људи,	л.	Ы ы,	јери,	и.
М м,	мисљеше,	м.	Ь ь,	јер,	
Н н,	наш,	н.	Ѣ ѣ,	јаш,	је.
О о,	он,	о.	Є є,	је,	је, е.
П п,	покој,	п.	Ю ю,	ју,	ју.
Р р,	рци,	р.	Ѧ ѧ,	јус,	
С с,	слово,	с.	Ѣ ѣ, ѡ ѡ,	о,	о.
Т т,	тврдо,	т.	И и,	ја,	ја.
У у,	ук,	у.	Ѧ ѧ,	ја,	ја.
Оу оу,	у,	у.	Ѣ ѣ,	кси,	кс.
Ф ф,	ферш,	ф.	Ѣ ѣ,	пси,	пс.
Х х,	хјер,	х.	Ѣ ѣ,	пиша,	ш.
Ѣ ѣ,	от,	от.	У у,	ижица,	и, в.
Ц ц,	ци,	ц.			

Код ови слова ваља узети на ум:

1) є стоји само у сриједи и на крају; и прем да се зове јесш, али се само послје самогласни слова чита је, а послје полугласни свагда е, н. п. спасеніе, мое, рече, тѣне, младенецъ.

2) і слишном састављено са и (иѣ) кад дође послје и, онда се и чита ѣи, н. п. горній, вечерній, кланій.

3) л по имену ваљало би да у читању зна-и љ; а по значењу ваљало би да се зове л у д и.

4) ѡ не значи данас ништа, него само онако стоји на крају ријечи послје полугласни слова.

5) ѡ у ђекојим ријечма кад стоји послје л и н, онда се л чита као љ, а н као њ, н. п. оучитель, конь; а послје оспали слова, као у ђекојим ријечма и послје л и н (н. п. соль, печаль; елень, аминь), ни оно не значи ништа.

6) ѡ, ю, ѡ кад стоје послје л и н, онда се л чита као љ, а н као њ, а ѡ као е, ю као у, ѡ као а, н. п. лѣто, нынѣ; любити, когнью; земля, когня.

7) ѡ у данашњим књигама не налази се као слово, него само у скарама.

8) ѡ у ђекојим се ријечма чита као и, н. п. муро; а у ђекојим као в, н. п. Павелъ.

9) є у почетку се чита као је, н. п. єдинъ, єлень, єтъ; а кад је у сриједи (послје полугласни слова), онда се чита као е.

15.

Многе су ријечи у црвеним књигама скраћене (под шиплама), од који се овђе додају нај обичније у наше вријеме:

(чита се)	(чита се)
Аѣггъ ангел	Аѣлскій апостолски
Аѣггскій ангелски	Бѣгъ бог
Архаѣггъ архангел	Бѣтво божество
Архаѣггскій архангелски	Бѣженъ блажен
Аѣлъ апостол	Бѣбенъ благословен

(чита се)
 БГОКАГТ- богоблагада-
 ный шни
 А КЛГТЬ благодаши
 А ВЛКА владика
 А ВЛЦА владичица
 А ВЛЧЕСТВО владичество
 А ВОСКРНІЕ воскресеније
 А ГАДЪ господ
 А ГАСТВО господство
 А ГАННЪ господин
 А ГАНЬ господеъ
 А ГАРЬ господар
 А ГПЖА госпожа
 А ГЛЪ глагол
 А ДУХЪ дух
 А ДУХОВНЫЙ духовни
 А ДАВЪ давид
 А ДВЦА дјевица
 А ДВТВО дјевство
 А ДНЬ деъ
 А ДША душа
 А ЕПКОПЪ епископ
 А ЕВЛІЕ јевангелије
 А ЕВЛІСТЬ јевангелист
 А ЕСТТВО јестество
 А ІНАЪ истраиль
 А ІНАСКІЙ истраильски
 А ІНЪ исус

(чита се)
 А ІЕРЛИМЪ јерусалим
 А КРТЬ крест
 А КРЩЕНІЕ крещеније
 А КРТЛЪ креститель
 А ЛЮКОМРЪ љубомудр
 А ЛЮСКІЙ људски
 А МРЪ мудр
 А МРСТЬ мудрост
 А МЛТВА молитва
 А МТИ маши
 А МЛСТЬ милост
 А МЛРДІЕ милосердије
 А МЛТЫНА милоспиња
 А МРІА марија
 А МЦЪ мјесјац
 А МЧНИКЪ мученик
 А МЛНЦЪ младенец
 А НЕБО небо
 А НЕБНЫЙ небесни
 А ННЪ ниъ
 А НЛА недјеља
 А НШЪ наш
 А ОЦЪ отец
 А ОЧЬ опеч
 А ОЧСТВО опечество
 А ПРЕМРСТЬ премудрост
 А ПРРКЪ пророк
 А ПРТЧА предшеча

(чита се)
 А ПРНШ присно
 А ПРТЪ пресвјат
 А ПРТОЛЪ престол
 А ПРПКЕНЪ преподобен
 А ПРВНЪ праведен
 А ПНЛНИКЪ понедјелник
 А РЖТВО рождество
 А РЖТВЕНЪ рождествен
 А СТЪ свјат.
 А СЦЕННИКЪ свјашпенник
 А СЛНЦЕ солнце
 А СТРТЪ страси
 А СМРТЪ смери
 А СЛВА слава
 А СРЦЕ сердце
 А СТЛЪ свјашитель
 А ТРТЪ трисвјат
 А ТРТОЕ трисвјатоје
 А ТРЦА троица

16.

ОУМВОЛЪ ПРАВОСЛАВНЫА ВЪРЬ.

Вѣрѹю во единого Б҃га Оца вседержителя, творца
 нб҃з и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ.
 И во единого Г҃да Іиса Хр҃та, С҃на Б҃жїа, единород-
 наго, нже ѿ Оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣ. Свѣ-
 та ѿ свѣта, Б҃га истинна ѿ Б҃га истинна, рожденна,
 не сотворенна, единосѹщна Оцѣ, имже всѣ быша.

Насъ ради члвкъ, и нашего ради спсѣнія, сшедшаго съ нбсѣ, и воплотившагосѣ ѿ Дха сѣа, и Мрїи дѣвы, и вочлвчшасѣ. Распятаго же за ны при Понтїйстѣмъ Пїлатѣ; и страдавша, и погребена, и воскресшаго въ третїй день по писанїемъ. И возшедшаго на нбса, и сѣдѣща ѿ деснѣ Оца. И паки грядѣщаго со славою, съдѣти живымъ и мертвымъ, егѣже црѣвїю не вѣдетъ конца. И въ Дха сѣаго, Гда, животворящаго, иже ѿ Оца исходящаго, иже со Оцемъ и Сномъ спокланѣма, и славима, глаголашаго пррочи. Во еднѣ стѣю сокорнѣю, и аплскѣю Црковѣ. Исповѣдаю еднѣно крещенїе, во ѡставленїе грѣхѣвъ. Члю воскресїа мертвыхъ. И жизни вѣдѣщагѣ вѣка. аминь.

17.

МОЛИТВА ГОСПОДНА.

Оче нашъ, иже еси на нбсѣхъ, да святитсѣ имя твое, да прїидетъ црѣвїе твое, да вѣдетъ воля твоя, ека на нбсѣ, и на земли. Хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь. И ѡстави намъ долги нашѣ, екаже и мы ѡставаемъ должникомъ нашимъ. И не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Гдѣ твое естъ црѣво, и слаа, и слава во вѣки, аминь.

18.

Знаци броја.

црк- вени	обич- ни	латински	значи
Α	1	I	један
Β	2	II	два
Γ	3	III	три
Δ	4	IV	чешири
Ε	5	V	пеш
Σ	6	VI	шест
Ζ	7	VII	седам
Η	8	VIII	осам
Θ	9	IX	девет
Ι	10	X	десет
ΑΙ	11	XI	једанаест
ΒΙ	12	XII	дванаест
ΓΙ	13	XIII	тринаест
ΔΙ	14	XIV	четрнаест
ΕΙ	15	XV	петнаест
ΣΙ	16	XVI	шеснаест
ΖΙ	17	XVII	седамнаест
ΗΙ	18	XVIII	осамнаест
ΘΙ	19	XIX	деветнаест
ΚΑ	20	XX	двадесет
ΚΒ	21	XXI	двадесет и један
ΚΓ	22	XXII	двадесет и два
ΚΔ	23	XXIII	двадесет и три
ΚΕ	24	XXIV	двадесет и чет.
ΚΣ	25	XXV	двадесет и пеш
ΚΣΙ	26	XXVI	двадесет и шест
ΚΣΙΙ	27	XXVII	двадесет и сед.
ΚΣΙΙΙ	28	XXVIII	двадесет и осам
ΚΣΙΙΙΙ	29	XXIX	двадесет и дев.
ΚΣΙΙΙΙΙ	30	XXX	тридесет
ΚΣΙΙΙΙΙΙ	40	XL	четрдесет
ΚΣΙΙΙΙΙΙΙ	50	L	педесет

прк- вени	обич- ни	латински	значи
	60	LX	шесет
	70	LXX	седамдесет
	80	LXXX	осамдесет
	90	XC	деведесет
	100	C	сто (стопина)
	200	CC	двјеста
	300	CCC	триста
	400	CD	чешири стопине
	500	D	пет стопина
	600	DC	шест стопина
	700	DCC	седам стопина
	800	DCCC	осам стопина
	900	CM	девет стопина
	1000	M	иљада

19.

Један пун један.

1	пун	1	чини	1	5	пуна	5	чини	25
2	—	2	—	4	5	—	6	—	30
2	—	3	—	6	5	—	7	—	35
2	—	4	—	8	5	—	8	—	40
2	—	5	—	10	5	—	9	—	45
2	—	6	—	12	5	—	10	—	50
2	—	7	—	14	6	пуна	6	чини	36
2	—	8	—	16	6	—	7	—	42
2	—	9	—	18	6	—	8	—	48
2	—	10	—	20	6	—	9	—	54
3	пун	3	чини	9	6	—	10	—	60
3	—	4	—	12	7	пуна	7	чини	49
3	—	5	—	15	7	—	8	—	56
3	—	6	—	18	7	—	9	—	63
3	—	7	—	21	7	—	10	—	70
3	—	8	—	24	8	пуна	8	чини	64
3	—	9	—	27	8	—	9	—	72
3	—	10	—	30	8	—	10	—	80
4	пуна	4	чини	16	9	пуна	9	чини	81
4	—	5	—	20	9	—	10	—	90
4	—	6	—	24					
4	—	7	—	28					
4	—	8	—	32					
4	—	9	—	36					
4	—	10	—	40					